

Som sagt, jeg føler mig ikke kaldet til at holde Haanden over Billetgros-sererne. Jeg har kun villet pege paa, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil betyde et forholdsvis stort pekuniært Tab for det kongelige Teater. For mig er det af den største Betydning, at der gives de flest mulige den billigst mulige Adgang til at nyde Teatrets skønne Kunst. Ethvert Lovforslag, der tager Sigte herpaa, vil jeg støtte. Men der gives ogsaa andre Veje end den, som Lovforslaget anviser. Under den sidste Debat her i Tinget om det kongelige Teaters Forhold kom det ærede 23de Medlem fra Hovedstaden (Gamborg) ind paa Ønskeligheden af, at der ved Teatret ikke fandt Forsalg Sted hverken til dobbelt eller forhøjet Pris. Tanken var meget smuk, men ogsaa dens Realisation vilde koste Staten ikke saa lidt. Hvis Staten vilde bringe disse Ofre, hvad jeg af Hjertet vilde ønske, kunde jeg tænke mig Forholdet ordnet saaledes, at der til Forestillinger, der havde gaet et vist Antal Gange, ikke skete Forsalg.

Det er efterhaanden blevet en ret kostbar Historie at gaa i Teatret herhjemme. Paa Privattheatrenes Billetpriser har vi ingen Indflydelse her i Rigsdagen, men vel nok paa det kongelige Teaters Billetpriser. Jeg erfarer, at det kongelige Teater ogsaa for denne Sæson har forhøjet sine Billetpriser. Det gør mig ondt, at det atter skal blive dyrere at søge det kongelige Teater for dem, der er nødsagede til at sidde paa de mindre gode Pladser. Med dem, der absolut vil sidde i Parketterne eller i Balkonen, har jeg ingen Medlidenhed; men for dem, for hvem Købet af en Billet til Parterret eller til de øverste Etager betyder et virkeligt Afsavn, burde det ikke blive gjort dyrere at komme i det kongelige Teater. Thi det er som Regel dem, Teatret giver den største Kunstnydelse, de er som Regel Teatrets bedste Publikum.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Der har i indeværende Føraar, i Marts, April, Maj, Juni Maaned, været ført en Forhandling mellem Justitsministeriet og Undervisningsministeriet om, hvorvidt den af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte Plakat af 2. September 1809 § 3 endnu var i Kraft. Denne Forhandling var foranlediget af Politidirektøren, og man maatte formode, at det var Politidirektørens Mening, at man skulde kunne sætte denne Plakats Bestemmelser i Kraft. Det har nemlig vist sig, at skønt

denne Plakat har bestaaet i mange Aar og ikke har været ophævet, har den aldrig været anvendt. Der blev fra Justitsministeriet efter Forhandling med Teatret og med Undervisningsministeriet svaret Politidirektøren, at denne Bestemmelse fremdeles maatte anses for at staa ved Magt; og saa vidt mig bekendt — min ærede Kollega Justitsministeren, som vilde kunne svare derpaa, er ikke til Stede i Øjeblikket — har Politiet sat Bestemmel-sen i Kraft, saaledes at for Fremtiden Videre salg af Billetter til en højere Pris kan straffes efter denne Plakat.

Plakaten drejer sig kun om Skuespilbilletter, og den sætter jo ikke saa høj en Bøde, som dette Lovforslag sætter. Saa fremt man ønsker, at Forbudet mod Videre salg af Billetter kun skal gælde Skuespillet, og man mener, at den i Plakaten af 1809, § 3, fastsatte Bøde er tilstrækkelig, vil dette Lovforslag ikke være nødvendigt. I modsat Fald maa man, hvis man vil standse det nuværende Forhold gennemføre et Lovforslag som det nærværende. Der er en anden Forskel paa Politiplakaten og Lovforslaget, idet Politiplakaten, foruden at der bestemmes, at den paa-gældende skal betale Billettens fulde Pris tilbage, bestemmer, at de Bøder, der idømmes, fra 5 til 10 Rdldr., deles mellem Politikassen og Angiveren — det er ligesom der i Plakaten er sat Belønning for Angiveri —, medens det i Lovforslaget bestemmes, at det hele gaar i Statskassen. Jeg skal ikke have noget imod, at man foretager en saadan Ændring. Det maa jo alligevel blive Politiet, der tager Affære; det vil være ganske umuligt for Teatrene at passe paa, om de Folk, der stiller sig op f. Eks. Aftenen i Forvejen, selv vil have Billetterne, eller de vil sælge dem til andre. Der bliver altsaa Tale om en Lovovertrædelse, som Politiet maa tage sig af.

Jeg kan i det væsentlige tiltræde, hvad den sidste ærede Taler, Ordføreren for det konservative Parti (Johan Knudsen) sagde, at det hele egentlig er et Penge-spørgsmaal. Det vil komme til at koste det kongelige Teater en hel Del, og særlig meget, hvis man skulde blive nødt til helt at ophæve Abonnementsalget. Jeg kan ikke se af Lovforslaget, om Forslagsstiller-nes Ønske gaar i den Retning. Hvis det er Meningen at ophæve Logeauktionerne, tror jeg, der vil fremkomme en meget betydelig Indtægtsnedgang for Teatret. Disse Logeauktioner har, navnlig i de sidste Aar, indbragt ret betydelige Beløb ud over